Doğan Kardeş

Sayı : 103 | 14 Ekim 1968 Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ATESTOP CİNLER ÜLKESİ

ASTRALILAR'LA STİF GİZLİ IŞIN KONTROL MERKEZİNE GİRMİŞLER. DİĞER YANDA

5

KONTROL AYGITLARINI ELLERİNE GEÇİRMEDEN ONLARI IŞIN ÇEMBERİ İÇİNE ALMALIYIZ.

BİR BİLMECE KUTUSU İÇİNE DÜŞTÜK!

BU BİLMECEYİ BİZ ÇÖZEMESEK DE ELEKTRONİK BEYİN ÇÖZER. ONA SORALIM!

ELEKTRONİK BEYİN ÇALIŞTI.

HER ŞEYİ KÜÇÜLTEN IŞIN GERİ ÇEVRİLEMEZ.....

EYVAH! HEP CÜCE Mİ KALACAĞIZ?

UMUT KESME KAPTAN!

KÜÇÜLTEN IŞINLARIN NASIL ÇALIŞTIĞINI SORUP ÖĞRENELİM...

LEVH-Y2 · BAĞLANTI : T15 · KIRMIZI T16 SARI T19 KAHVERENGİ · T19 KIRMIZI...

E?

FORMÜLÜ TERS ÇEVİRİRSEK BELKİ DÜZELİRİZ.

DURUN! BOŞUNA VAKİT KAYBEDİYORSUNUZ.

SAKIN BİZE KARŞI GELMEYE KALKMAYIN.

NE OLUR?

TILSIMI ÖĞRENDİK. SİZİ CÜCE YAPARIZ.

STİF'İN ARKADAŞLARI SABIRSIZLANIYORDU.

HADİ ZODYAK... ÇABUK!

(Devamı son sayfada)

KARDEŞLER»İNE DOĞUM GÜNÜ HEDİYESİ VERİYOR!..

Kurduğu
en modern matbaalarda
yayımladığı
çeşitli mecmua,
kitap ve ansiklopedilerle
halkımızın
umumî bilgisinin
artmasına yardımcı
olan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

(MORAN - 1995) - 108

Y4

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK
DERGİSİ
14 Ekim 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 4
Sayı: 665-103
Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT
Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE
TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon : 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı Yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın Bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

Dizildiği yer : Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. ✶ Basıldığı yer : Milliyet Matbaası

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

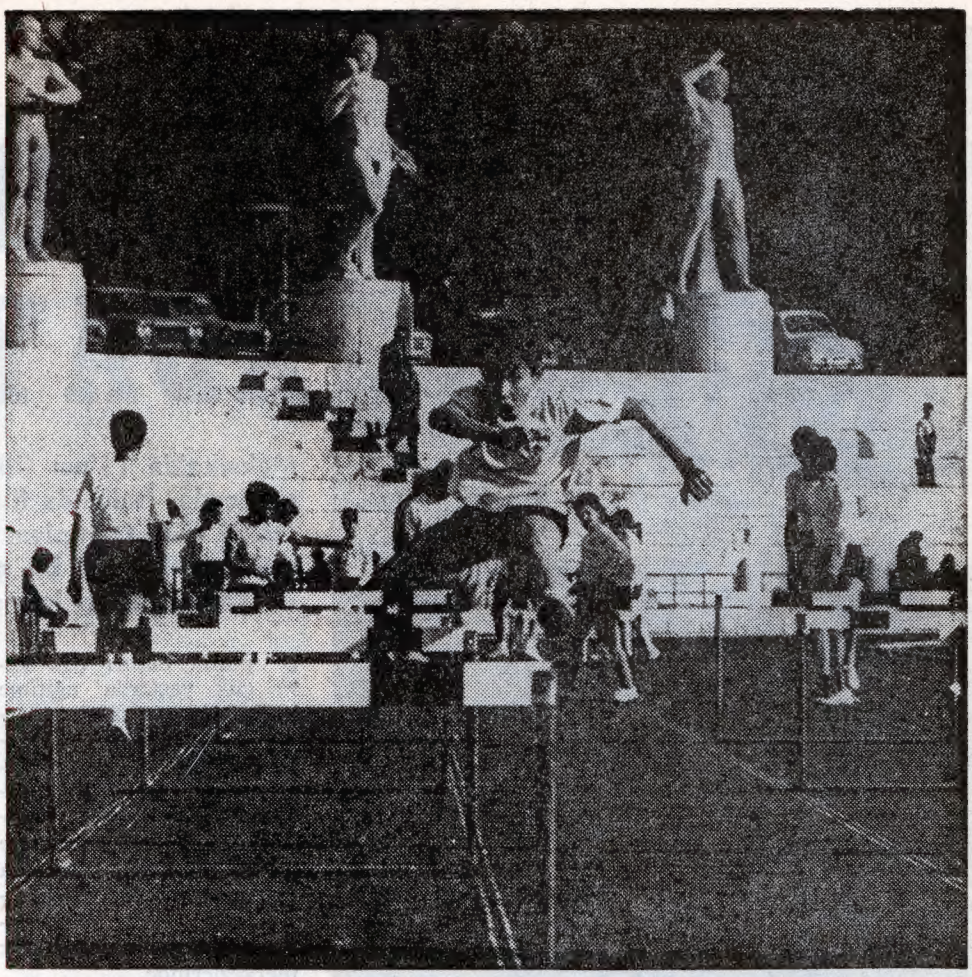

HEDEF 1980

1960 Olimpiyatları'nın yapıldığı Roma'nın ünlü mermer stadyomunda, Meksika'da 16'ncı Olimpiyatlar'ın başladığı şu günlerde büyük bir çalışma sürüp gidiyor... İtalya Milli Olimpiyat Komitesi'nin programladığı bu çalışmaların amacı 1980 Olimpiyatları'na sporcu yetiştirmek...

Fotoğraflarda Roma'nın mermer stadyomunda engelli koşuya hazırlanan 12 yaşındaki bir atletle, (üstte), 80 metre sürat koşusuna başlamak üzere olan 11 yaşındaki Antonella Crescensi (yanda) görülüyor. (Bu konudaki bir röportajı 3 ve 4 sayfalarımızda bulacaksınız.

1980 OLİMPİYAT ADAYLARI

Meksika'da 16'ncı Olimpiyatların başladığı şu günlerde İtalya'da hummalı bir faaliyet var. İtalya Millî Olimpiyat Komitesi'nin programladığı sporla ilgili bu çalışmaların amacı 1980 Olimpiyatları için sporcu yetiştirmek...

Sporda başarı çok küçük yaşlarda eğitime başlamakla mümkün olduğundan İtalya 1980 Olimpiyadı için şimdiden paçaları sıvadı. İtalya Millî Olimpiyad Komitesi'nin teşkilâtlandırdığı 250 merkezde 8 - 13 yaşları arasında 35,000 çocuk eğitim görüyor. 6-8 yaşları arasındaki çocuklar da hazırlık merkezlerinde.

İtalya Millî Olimpiyad Komitesi 1954 yılında kurulmuştur. İtalya'daki bütün spor kulüpleri bu komiteye bağlıdır. Çocuklar 13 yaşlarına kadar komitenin merkezlerinde eğitim gördükten sonra kulüplere alınırlar. Bu merkezlerde yetişen çocukların çoğu millî ve milletlerarası yarışmalarda büyük başarılar kazanmışlardır.

Olimpiyat Komitesi eğitim merkezlerinde uygulanan spor dalları şunlardır: Atletizm, futbol, kanoculuk, bisiklet, jimnastik, hokey, yüzme, sutopu, tekerlekli paten, modern pentatlon, rugbi, eskrim, dalma ve binicilik .

Merkezlerde çocuklar devamlı şekilde hekim kontrolu altındadırlar. Spor Hekimliği Enstitüsü'nün açıkladığına göre spora erken başlamak adaleleri yıprat-

mamaktadır. Ayni şekilde zekânın da gelişmesini önlemediği gibi, aksine bu merkezlerde eğitim gören çocuklar derslerinde daha başarılı olmaktadırlar.

Merkezlerde eğitim, çoğu İtalya'nın eski şampiyonları ve millî takım oyuncuları olan bilgili, tecrübeli öğretmenler tarafından yapılmaktadır.

(1) 1960 yılında yapılan 20.000 kişilik Roma velodromunda yarının şöhretleri çalışıyor. Önde görülen bisikletçi 6 yaşındaki Furio Carta'dır.

(2) Eğitim gören küçük bir cimnastikçi barfiks üzerinde çalışıyor.

(3) 11 - 12 yaşındaki kanocular bir çalışma sırasında. Çocukların kano çalışmalarına başlıyabilmeleri için yüzmeden diploma almaları gerekmektedir.

(4) Eskrim eğitimi gören yedi yaşındaki bir sporcu.

(5) Yüzme havuzunun kenarında yarının yüzme şampiyonları çalışmalara başlamak üzere sıra bekliyorlar.

(6) Dünyanın en güzel yüzme havuzunda tramplenden atlama eğitimi.

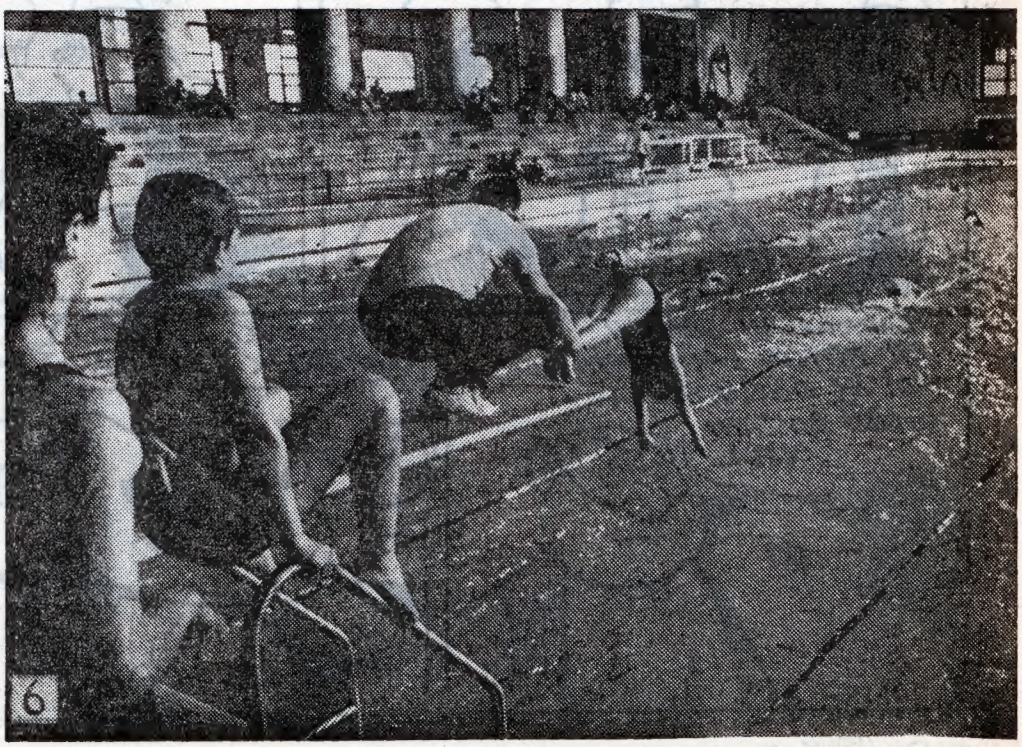

NASRETTİN

İBİŞ..NERDESİN İBİİİŞ?
YETİŞ.. MAHVOLDUK,
YETİİİŞ...

51

SUS, NE BAĞIRIYORSUN,
KİMİ ÇAĞIRIYORSUN?

GİRMİŞ KOMŞU BAHÇEYE,
BİZİM AÇ GÖZLÜ İNEK.
DURMADAN YE BABAM, YE,
HER ŞEYİ BİTİRECEK..

İNEK BAHÇEYİ YOLSUN,
YESİN ÇOK SÜTÜ OLSUN..

SÖYLENME İLERİ, GERİ,
DEFOL, GÜNDÜZ FENERİ..

ÇIKARMAZSAK DANAYI,
YER BÜTÜN LÂHANAYI.
GİDİ AÇ GÖZLÜ, GİDİ
BÜTÜN BOSTANI
YEDİ...

YÜRÜ.. EVLİ, EVİNE..
HIRSIZLIK ETME GENE

HOCA
Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

NE SEBZE, NE FİDAN VAR, HAYVAN YEMİŞ HER ŞEYİ. ARTIK BENİ PARALAR, KOMŞUMUZ DEREBEYİ.
SENİ ÖLDÜRSÜN BIRAK, ONA ATARIZ DAYAK.
GÜZEL BİR SÖZ BULMALI ZORBADAN KURTULMALI..

SİZİN BİR DANANIZ VAR, HİÇ DİNLEMEZ ÇİT, DUVAR. BİZİM TARLAYA DALDI, LÂHANALARA SALDI..
HIMM...

BAHÇE, BOSTANA GİRER BİR HAYVAN YOL BULUNCA, ELBET NE BULURSA YER KOMŞULUK HAKKI, HOCA..

DEMEK KOMŞUNUN MALI, KOMŞULARIN OLMALI?..

ÖYLEYSE BİZİM İNEK, SİZİN BAHÇEYE DALDI. KOMŞU MALI DİYEREK NE BULURSA KEMİRDİ.

ÇENENİ AÇTIN GENE, HOCA, ŞİMDİ HALTETTİN. AMA KAÇ GİT EVİNE ÇÜNKÜ BENİ ALTETTİN...
HAFTAYA: HIRSIZ EVE NASIL GİRDİ..

ABLAMI DA SALLA

Semra'nın ablası Ferda hastalanmış yatıyordu. Anneleri elinde dereceyi ona yanaştı. Dereceyi hasta kızının koltuğunun altına koymadan üç kere salladı. Bunu gören Semra merakla :

— «Anneciğim, dereceyi neden sallıyorsun?» diye sordu. Annesi :

— «Derecesi düşsün diye sallıyorum, kızım.»

— «Öyleyse ablamı da salla da, onun da derecesi düşsün!»

SİZ OLSANIZ!

Tabiat Bilgisi dersinde öğretmen sınıfa sordu :

— «Balıklar neden konuşmazlar, kim bilecek bakalım?»

Cenk hemen atıldı :

— «Öğretmenim, siz de başınızı suya sokarsanız elbette konuşamazsınız!..»

BOKS

MEXiCO 68

16 BOKS

Boks, iki kişinin karşılıklı olarak yumrukla dövüşmesine dayanan bir spordur. Tarihin çok eski çağlarında Mısır'da, Girit'te ve eski Yunanistan'da pek ilkel şekilde boks yapılırdı. Milâttan önceki Olimpiyatlarda da boks karşılaşmaları vardı ama, bu spor sonradan ortadan kayboldu.

Boksta ilk kurallar, 1743'te Jack Broughton adında bir İngiliz sporcu tarafından ortaya kondu. Bu sporcu ilk olarak boks eldivenini ortaya çıkardı. 1865'te Queennsberry Markisi John Douglas boks kurallarını yazılı hale getirdi. 1892'den sonra boks maçlarında eldiven mecburiyeti kabul edildi.

Olimpiyatlarda boks ilk defa Amerika'lıların ısrarıyla 1904'te Saint Louis Olimpiyatları programına alındı. 1912 Stokholm Olimpiyatları'nda, İsveç kanunları boksa izin vermediği için bu spor kolu o yılki Olimpiyat programından çıkarıldı.

Boksta da profesyonellik ve amatörlük vardır. Prgfesyonel boksta kullanılan eldiven yumruk kuvvetinin iyi hissedilmesi için hafif, amatörlerde ise büyük ve ağırdır. Boks, ikişer ve üçer dakikalık «ravnt» denilen devrelere ayrılır. Profesyoneller arasındaki şampiyonluk maçları 15 ravnt üzerinden yapılır. Maçlarda orta hakemden başka kenarda bulunan yan hakemlerin not ettikleri puvanlarla maçın sonucu tayin edilir. Yere düşen bir boksör hakem on sayana kadar ayağa kalkmazsa nakavtla yenilmiş sayılır. Aksi halde yarışmada en fazla puvan toplayan boksör sayı hesabıyla galip ilân edilir.

1964 Tokyo Olimpiyatları'nda şampiyon olan boksörler ve sikletleri şunlardır :

51 kilo (sinek siklet) : Fernando Atzeri, İtalya.
54 kilo (horoz siklet) : Takao Sakurai, Japonya.
58 kilo (tüy siklet) : Stanislav Stepashkin, S.S.C.B.
62 kilo (hafif siklet) : Josef Grudzien, Polonya.
63 kilo (yarı orta hafif siklet) : Jerzy Kolej, Polonya.
65 kilo (orta hafif siklet) : Marian Kasprzyk, Polonya.
67 kilo (yarı ortak siklet) : Boris Lagutin, S.S.C.B.
73 kilo (orta siklet) : Valery Popenchenko, S.S.C.B.
80 kilo (yarı ağır siklet) : Cosimo Pinto, İtalya.
80 kilodan sonra (ağır siklet) : Joseph Frazier, A.B.D.

7 YANLIŞ

2'NCİ RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER : 1) Tablonun solundaki pano daha kısa. 2) Merdivenin sol kenarı daha dar. 3) Tablodaki köpeğin sağındaki siyahlık daha geniş. 4) Kadının sol ayağı daha geride. 5) Ayrı kadının sol eli açık. 6) Kadının yün kazağının yakası daha geniş. 7) Kenardaki küçük tablonun çivisiyle kordonları gözükmüyor.

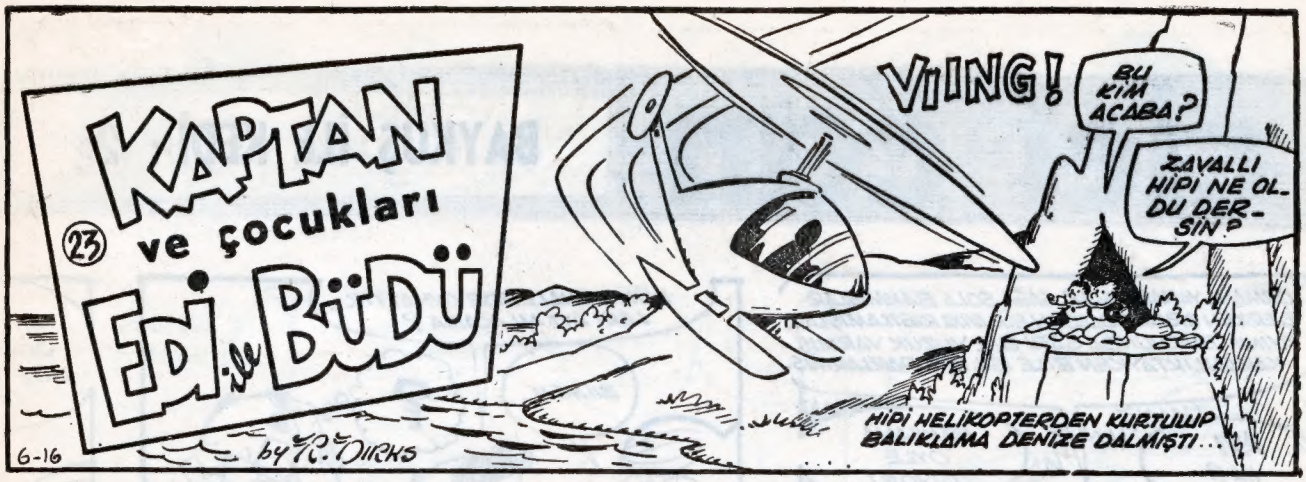
KAPTAN
23
ve çocukları
EDİ ile BÜDÜ
6-16
by R. DIRKS
VIING!
BU KİM ACABA?
ZAVALLI HİPİ NE OLDU DERSİN?
HİPİ HELİKOPTERDEN KURTULUP BALIKLAMA DENİZE DALMIŞTI...

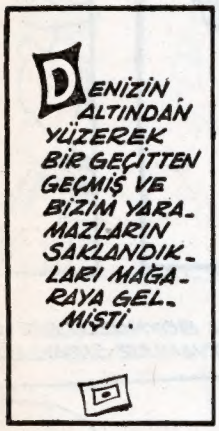
DENİZİN ALTINDAN YÜZEREK BİR GEÇİTTEN GEÇMİŞ VE BİZİM YARAMAZLARIN SAKLANDIKLARI MAĞARAYA GELMİŞTİ.

AY!
NEREDEN ÇIKTIN BÖYLE?
DENİZDEN GELDİM, ŞU DELİKTEN ÇIKTIM!

BU DELİK DENİZİN ALTINDAKİ BİR TÜNELE AÇILIR...
... HELİKOPTER HÂLÂ BENİ ARIYOR OLMALI...

KİM O ADAM?
SENİ NİÇİN ARIYOR?
ADI HUGO HUMBOLT'TUR... MİLYONERDİR VE BENİM DE BABAMDIR.

BENİ ALIP MEMLEKETİMİZE GÖTÜRMEK İSTİYOR HALBUKİ BEN ORADAKİ LÜKS HAYATTAN BIKTIM.
HORAS!.. MAĞARADA OLDUĞUNU BİLİYORUM..
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1968 by United Feature Syndicate, Inc.

RADAR ALETİM SENİN MAĞARADA OLDUĞUNU HABER VERDİ. BİR TÜNELDEN ORAYA GİRDİN... DIŞARI ÇIK!..
VAY CANINA!

İSTEDİĞİN KADAR HİPİ'LİK YAPTIN... YETER ARTIK!

BUNDAN SONRA VAZİFELERİNİN BAŞINA DÖNMELİSİN... BENİ DUYUYOR MUSUN?..
DUYUYORUM AMA GELMİYECEĞİM!.. BEN BURADAKİ HAYATIMDAN MEMNUNUM!
ARKASI VAR

cici can

BAYKUŞ İLE KEDİ : 2

...ORMANA YANAŞMIŞLAR, SAĞA SOLA BAKMIŞLAR DERKEN ORDA DOLAŞAN BİR AYIYA RASTLAMIŞLAR AYININ BURNUNDA SARI BİR YÜZÜK VARMIŞ KARANLIKTAYKEN BİLE IŞIL IŞIL PARLARMIŞ.

AYI HA?

BAKSANA ÖYLE DİYOR!..

DÜN MAHALLEDE OYNATTIKLARI AYI MI ACABA?

BİLMEM.

?

HA! ANLADIM!.. SİRKTE BİSİKLETE BİNEN AYI, DEĞİL Mİ?

HAYIR HAYIR!..

BU AYININ BURNUNDA SARI BİR YÜZÜK VARMIŞ!

ÖYLE BİR AYI TANIMIYORUM!

BEN DE TANIMIYORUM!

HİKÂYEYİ BERBAT EDİYORSUNUZ!..

KABAHAT BİZDE Mİ? OKUYANDA MI?

"SEVGİLİ AYI KARDEŞ, ŞU YÜZÜĞÜ SATSANA KARŞILIĞINDA TAM BEŞ METELİK VAR SANA AYI "PEKİ" DEYİNCE AH NASIL SEVİNMİŞLER...

KAÇ PARA VERECEĞİZ DEMİŞLER, ANLAMADIM?

BEŞ METELİK. ESKİ ZAMAN PARASI. BEŞ KURUŞ GİBİ BİR ŞEY!

AYIYI KAZIKLAMIŞLAR DESENE!

DAL BOYNUZLU BİR GEYİK KIYMIŞ NİKÂHLARINI HAYVANLAR SIRAYLA VERMİŞ ARMAĞANLARINI..

YALAN!

BOYNUZLU GEYİKLER YAŞAMAZ Kİ... DUVARDA ASILI DURURLAR...

AMA, ALİ, BU...

VE ONLAR BÜTÜN GECE DURMADAN EĞLENMİŞLER KIYIDA HEP BERABER ŞARKILAR SÖYLEMİŞLER BAYKUŞLA GÜZEL KEDİ MURATLARINA ERMİŞLER!

ANNELERİ KIZMAMIŞ MI?

ANNELERİ NEYE KIZMAMIŞMI?

GECELEYİN DIŞARIYA ÇIKMALARINA!

?

AMA, ALİ...

SÖYLE BAKALIM!

GECELEYİN SOKAĞA TERBİYESİZ ÇOCUKLAR ÇIKAR, DEĞİL Mİ, CAN?

PEKİ SONRA NE OLMUŞ?

ELİNİN KÖRÜ OLMUŞ. SİZE DE BİR DAHA ŞİİR OKURSAM...

HER NEYSE! O KİTABIN ADI NE?

MADEM Kİ SORDUN SÖYLEYEYİM: "SAÇMA ŞİİRLER KİTABI."

TAM KENDİSİNE GÖRE BİR KİTAP SEÇMİŞ DEĞİL Mİ?

DOĞRU YALLA!

SON

© Published — HALL SYNDICATE

— 10 —

Kenan, cebinden dört ucu biraraya getirilerek düğümlenmiş kirli bir mendil çıkardı. Yere koydu. Düğümü açtı. Mendilin içi 25, 10 ve 5 kuruşluklarla doluydu. Kenan, Ercan'a «Say arkadaş tam 10 liradır» dedi, «Ahmet'in transfer parasını tamamladık...»

TRANSFER AHMET

Yazan: FİKRET ARIT

Ahmet, Papatyasopar alanına gittiği zaman daha oyunculardan kimse gelmemişti. Garajın kapısı kapalıydı. Ahmet garaj kapısının dibine oturdu. Sırtını kapıya dayadı. Beklemeğe başladı.

Az sonra bir apartmanın bahçe kapısından Ercan, Osman ve Erol çıktılar. Ahmet'in yanına geldiler. Ercan :

— «Merhaba Ahmet» dedi.

Ahmet kalktı:

— «Merhaba.»

Ercan cebinden çıkardığı anahtarla garajın kapısını açtı. Kanadı itti. Ahmet'e baktı :

— «Oynuyorsun, değil mi Ahmet?»

Ahmet yüzünü ona kaldırmadan cevap verdi :

— «İki yüz yetmiş kuruş toplayabildim.»

Ercan yaklaştı. Elini Ahmet'in omuzuna koydu :

— «Biz arkadaşlarla konuştuk Ahmet... Eski takımına karşı oynamak seni bu kadar üzüyorsa, oynama bugün. Sen orada da oynamadıktan sonra on beş gol atamazlar bize nasıl olsa...»

Ahmet'in gözleri sevinçle ışıldadı :

— «Sahi mi?... Oynamazsam olur mu?»

— «Olur tabii... Zorla oynanmaz ki...»

Sonra öbür çocuklara döndü :

— «Haydi arkadaşlar biz soyunalım.»

Garaja girerken döndü :

— «Senin yerine kimi oynatayım Ahmet?»

— «Kimi istersen...»

Ercan gülümsedi :

— «O da doğru ya... Sen olmadıktan sonra hepsi bir.»

Ayak sesleri oldu. Ataryemez'liler koşarak geliyorlardı. En önde Kenan vardı. Biraz yakalşınca bağırmağa başladı :

— «Tamam Ahmet, tamam.»

Nefes nefese Ahmet'in yanına geldiler. Kenan :

— «Topladık transfer parasını» dedi. «Oldu bu iş.»

Cebinden, dört ucu biraraya getirilerek düğümlenmiş kirli bir mendil çıkardı. Yere koydu. Düğümü açtı. Ercan'a :

— «Say arkadaş» dedi. «Tam on liradır.»

Ercan mendildeki ufak para yığınına baktı. Hep 25, 10 ve 5 kuruşluk idi. Kenan, Ahmet'in kolunu tuttu :

— «Durumu arkadaşlara söyledim Ahmet... Herşeyi anlattım... Bugün pazara dağıldık. On lirayı tamamladık.»

Ahmet'in esmer yüzü kızardı. Gözleri doldu :

— «Amma olmaz ki... Madem ben transfer oldum, benim ödemem lâzım...»

İsmail :

— «Neden sen ödeyesin» dedi. «Sen kendi keyfine harcamadın ki on lirayı. Bize meşin aldın...»

Kenan, Ercan'a döndü:

— «Haydi arkadaş say parayı. Ahmet'in imzaladığı o kâğıdı da getir. Bitsin bu iş.»

Ercan birşey söylemeden garaja girdi. Kaya, Ahmet'in yanına geldi :

— «Bir kusur ettim bağışla Ahmet... Sensiz olamadık.»

Ahmet gülümsedi :

— «Ben de sizsiz olamadım.»

— «Artık bitti arkadaşım.»

— «Bitti.»

Ercan garajdan çıktı. Bir elinde defterden koparılmış, Ahmet'in imzaladığı transfer kâğıdı; öbür elinde de bir çift futbol ayakkabısı vardı. Kâğıdı Ahmet'e verdi:

— «Al Ahmet.»

Ataryemez'liler bağırdılar:

— «Yırt o kâğıdı Ahmet...»

— «Yırt o kâğıdı.»

Ahmet kâğıda baktı. Sonra katlayıp pantolon cebine koydu:

— «Bunu saklayacağım... Ders olsun bana...»

Kenan yeniden Ercan'a :

— «Saysanıza parayı» dedi. «Ne duruyorsunuz?»

Bu arada bütün Papatyaspor'lular toplanmıştı. Ercan ağır ağır konuştu :

— «Biz parada, ayakkabıda değiliz arkadaşlar. Bizim zorumuz Ahmet'i kaybetmemekti. Onun için güçlük çıkardık. Ama anladık onun sizleri ne kadar sevdiğini... Sizlerin de onu...»

İsmail gülümsedi :

— «İyi ki anlamışsınız...»

Ahmet :

— «Yok İsmail» dedi. «Öyle değil. Parayı getirmeseydiniz de ben bugün oynamayacaktım size karşı... Daha demin Ercan bana bugün size karşı oynamamamı söyledi.»

Ataryemez'liler şaşırdılar :

— «Sahi mi?»

— «Söyledi mi?»

— «Yaptılar mı bu erkekliği?»

Ahmet başını eğdi :

— «Yaptılar.»

Kenan dayanamadı :

— «Aferin be...»

Kaya, Ahmet'e :

— «Haydi Ahmet» dedi. «Onlar parayı sayadursunlar, sen takımı yap.»

Ahmet :

— «Ben bugün sizde de oynamayacağım» dedi. «İsterseniz hakem dururum.»

Çocuklar direttiler :

— «Olmaz öyle şey...»

— «Kaç zamandır beraber oynamadık.»

— «Su koyuverme şimdi sen de...»

Kenan paranın teslim alınması derdindeydi. Gene Ercan'a baktı :

— «Yahu saysanıza şu parayı...»

Ercan gülümsedi :

— «Biz parayı istemiyoruz... Onu kaldırın ortadan.»

Kaya direndi :

— «Yok öyle şey... Bu para sizin... Nasıl ayakkabı, forma sizinse, bu para da sizin.»

Ercan elinde tuttuğu futbol ayakkabılarını Ahmet'in önüne bıraktı.

— «Bu futbol ayakkabılarını da Ahmet'e hediye ediyoruz... O bizi küçük düşürmedi Suadiye'lilere. Bilmediğimiz bir yığın şey öğretti bize.»

Ahmet dostça Ercan'a baktı :

— «Sağol Ercan... Ama almam ben bu ayakkabıları... Bizim mahallede bir ben ayakkabılı olmak istemem.»

Kısa bir sessizlik oldu. Sonra Ercan :

— «Başka birşey yapalım öyleyse» dedi. «Siz hepiniz çok iyi futbol oynuyorsunuz. Biz hiçbir şey bilmiyoruz. Sahamız var, kalelerimiz var, formalarımız, ayakkabılarımız var ama futbolu bilmiyoruz. Maç yapmayalım artık sizle. Nasıl olsa yenersiniz bizi. Karma birer takım yapalım. Her yanda üç siz-

Ahmet, futbol ayakkabılarını önüne çekti. Ağır ağır bağlarını açmaya başladı...

CİHAT GÜVENEL
İzmir 17 Ekim 1953

ZEKİ DERE
İstanbul 16 Ekim 1960

bu hafta doğan KARDEŞLER

CERVANTES (DE HENARES - 15 EKİM 1547)

Büyük bir İspanyol yazarıdır. Yazdığı birçok şiir, hikâye ve piyesten başka, «Donkişot» adlı romanı ile dünyaca tanınmıştır. Bu ölümsüz roman, Türkçeye de çevrilmiş ve Doğan Kardeş Yayınları arasında yayımlanmıştır. Cervantes 23 Nisan 1616'da ölmüştür.

BETİGÜL KARABULUT
Merzifon 15 Ekim 1956

ECE IŞIKBAY
Ankara 14 Ekim 1960

SERDAR KALTALIOĞLU
Eskişehir 16 Ekim 1956

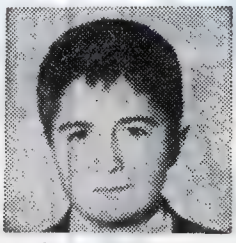

İLYAS BAYRAKTAR
Erzurum 18 Ekim 1956

MEHMET EMİN ERKATRANCI
İzmir 16 Ekim 1955

MEDİHA ZOR
Keles 15 Ekim 1957

HASAN ÖZTÜRK
İstanbul 16 Ekim 1956

BARBAROS TÖZ
Eskişehir 18 Ekim 1961

ERDAL YAZICI
İstanbul 16 Ekim 1957

UĞUR DEMİR
Uşak 15 Ekim 1962

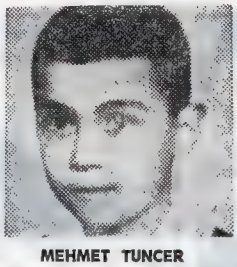

MEHMET TUNCER
Gelibolu 16 Ekim 1960

MELİH DOĞAN
Samsun 16 Ekim 1956

---

den olur, üç bizden... Bir dostluk maçı yaparız.»

Utanarak ekledi :

— «On iki çift ayakkabı var bizde... Siz de ayakkabı giyersiniz, biz de...»

Ataryemez'lilerin gözleri parladı. Ahmet'e baktılar. Ercan da Ahmet'e baktı :

— «Olur mu Ahmet?... Bizim sahamız iyi... Bundan sonra antrenmanlarımızı burada, hep beraber yapalım. Maçlarımızı biz kendi başımıza oynarız... Olur mu Ahmet?»

Ahmet :

— «Bilmem ki» dedi. «Arkadaşlar söylesin. Ben kaptan değilim ki...»

İlk konuşan Kaya oldu :

— «Kim demiş değilsin diye?... Ben istifa ettim... Kaptansız şimdi takım... Gene seni istiyoruz biz kaptan olarak.»

Çocuklar bağırıştılar :

— «Ahmet'i istiyoruz...»

— «Bizim kaptanımız Ahmet'tir...»

— «Yaşasın Ahmet...»

Kenan, Ahmet'in kolunu tuttu :

— «Konuş Ahmet... Ataryemez adına konuş...»

Kulağına eğilerek kimsenin duymayacağı bir sesle ekledi :

— «Biz de giyelim şu ayakkabılardan Ahmet.»

Ahmet, Ercan'a :

— «Olur Ercan» dedi. «Karma takım yapalım.»

— «Bundan sonra antrenmanlarımızı da beraber yapacak mıyız?»

— «Yapacağız.»

— «Haydi gelin garaja... Ayakkabıları deneyin.»

Ataryemez'liler Ahmet'e bakıyorlardı. O :

— «Haydi arkadaşlar dedi.

Çocuklar garaja girmeğe hazırlanıyorlardı ki Kenan gene yerdeki paraları hatırladı :

— «Bu paralar ne olacak?»

Ercan eğildi. Mendili dört bir ucundan kavrayıp kaldırarak Kenan'a verdi :

— «Şimdi al bu paraları. On lira da biz koyarız. Dostluk maçından sonra Suadiye'ye gider pasta yeriz... Olur mu?»

Çocuklar hep bir ağızdan cevap verdiler :

— «Olur...»

— «Mükemmel olur...»

Kenan mendili alıp cebine koydu. Tam garaja girerlerken bu sefer Kaya onları durdurdu :

— «Kaptan için hep beraber...»

Çocuklar bütün güçleri ile bağırdılar :

«Ya ya ya, şa şa şa
Kaptan Ahmet çok yaşa...»

Kaya yeniden komut verdi:

— «Bir daha...»

Sesler bir daha yükseldi :

«Ya ya ya, şa şa şa
Kaptan Ahmet çok yaşa...»

Sonra garaja koştular.

Gözleri ışıl ışıl eden Ahmet derin bir göğüs geçirdi. Yere oturdu. Futbol ayakkabılarını önüne çekti. Ağır ağır bağlarını açmağa başladı...

SON

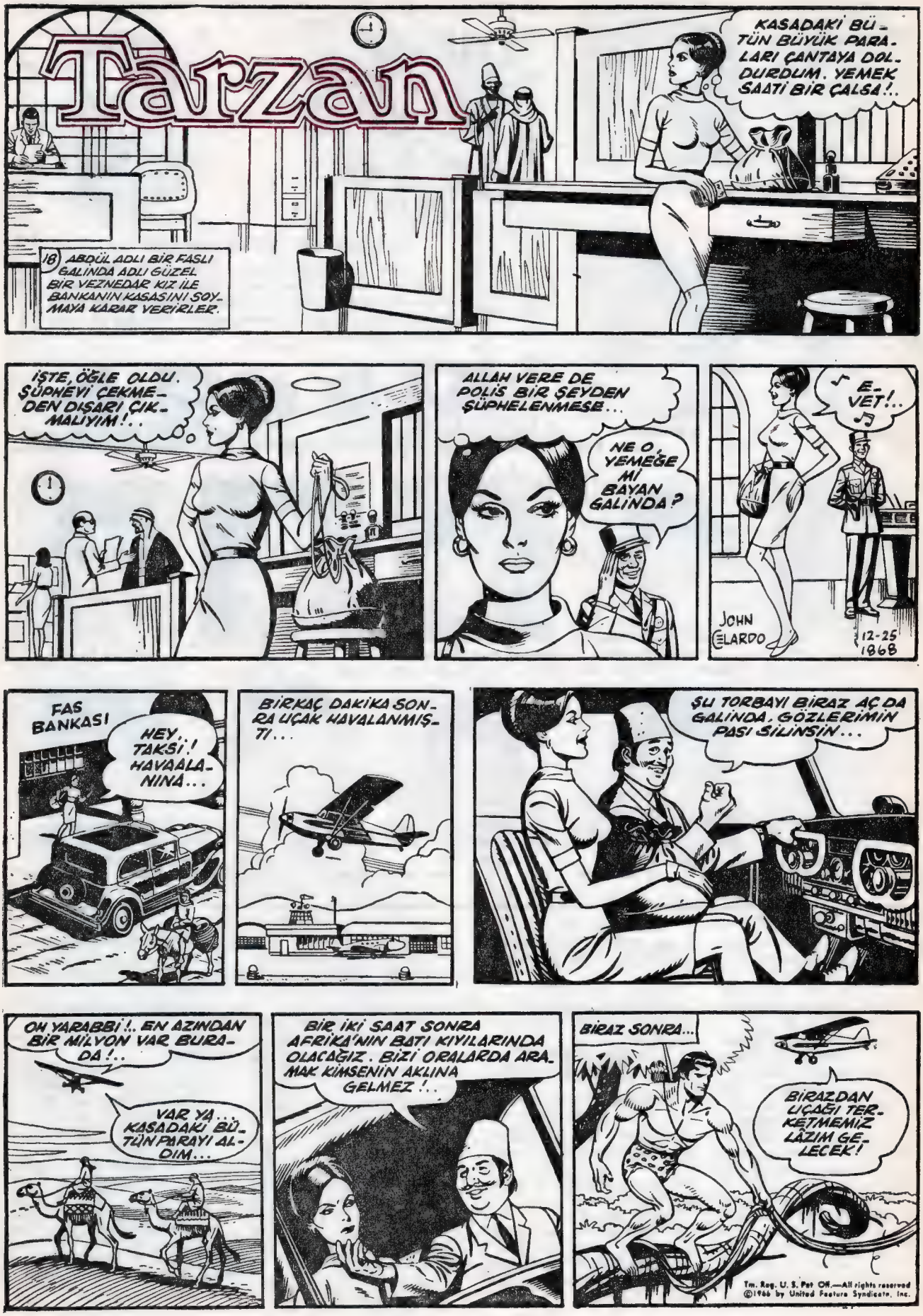
Tarzan
18 ABDÜL ADLI BİR FASLI GALİNDA ADLI GÜZEL BİR VEZNEDAR KIZ İLE BANKANIN KASASINI SOYMAYA KARAR VERİRLER.
KASADAKİ BÜTÜN BÜYÜK PARALARI ÇANTAYA DOLDURDUM. YEMEK SAATİ BİR ÇALSA!..
İŞTE, ÖĞLE OLDU. ŞÜPHEVİ ÇEKMEDEN DIŞARI ÇIKMALIYIM!..
ALLAH VERE DE POLİS BİR ŞEYDEN ŞÜPHELENMESE...
NE O, YEMEĞE Mİ BAYAN GALİNDA?
E-VET!..
JOHN CELARDO
12-25 1968
FAS BANKASI
HEY, TAKSİ!.. HAVAALANINA...
BİRKAÇ DAKİKA SONRA UÇAK HAVALANMIŞTI...
ŞU TORBAYI BİRAZ AÇ DA GALİNDA, GÖZLERİMİN PASI SİLİNSİN...
OH YARABBİ!.. EN AZINDAN BİR MİLYON VAR BURADA!..
VAR YA... KASADAKİ BÜTÜN PARAYI ALDIM...
BİR İKİ SAAT SONRA AFRİKA'NIN BATI KIYILARINDA OLACAĞIZ. BİZİ ORALARDA ARAMAK KİMSENİN AKLINA GELMEZ!..
BİRAZ SONRA...
BİRAZDAN UÇAĞI TERKETMEMİZ LÂZIM GELECEK!
Tm. Reg. U. S. Pat Off.—All rights reserved
©1966 by United Feature Syndicate, Inc.

NASIL? BU ORMANA MI İNECEĞİZ?
EVET, AMA UÇAKSIZ... BAŞKA ÇAREMİZ YOK!
NASIL?
PARAŞÜTLE... UÇAK BURADA KAYBOLMALI. ONU BİR DAHA BULAMAMALILAR...
AŞAĞI SAĞ SAĞLIM İNDİKTEN SONRA, YİRMİ OTUZ KİLOMETRE İLERDEKİ SAHİLE YÜRÜYECEĞİZ!
SONRA N'OLACAK?
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1967 by United Feature Syndicate, Inc.
ORADA, GÜNEY AMERİKA'YA MAL GÖTÜREN ŞİLEPLER VAR... BİRİNİN KAPTANINI AYARLADIK MI TAMAM!..
GÜNEY AMERİKA'DA SAHTE PASAPORTLARIMIZLA BİZİ KİMSE TANIYAMAZ... ORADA RAHAT YAŞARIZ!
HADİ... ÇANTAYI BANA VER DE ATLA BAKALIM!..
ÇANTAYI NİYE SANA VERECEKMİŞİM? ATLARSAM ONUNLA ATLARIM!..
O NE? UÇAKTAN BİR ŞEYLER DÜŞÜYOR!..
1-1-1869
BİLSEN BUNDAN SONRA İKİMİZ BERABER NE MUTLU OLACAĞIZ!..
YANLIŞ DÜŞÜNÜYORSUN, ABDÜL!
O NE? BİR TABANCA!.. NE YAPACAKSIN ONUNLA?..
ARKASI VAR

Ok Yağmuruna Tutulan Kurt

Yazan : EFLÂTUN CEM GÜNEY

Bir varmış, bir yokmuş... Evvel zaman içinde bir evin iki çocuğu varmış. Biri oğlan, biri kız; biri ay, biri yıldız! Güldükçe güller açarmış yanaklarında, konuştukça bülbüller uçarmış dudaklarında. Mutluluklarına diyecek yokmuş.

Gel zaman git zaman, anaları toprağa düşünce, dünya başlarına zindan olmuş. Babaları kara yüreklinin biriymiş:

— «Adam sen de! Gidenin geri döneceği yok ya, şu yumurcakların da başına yumruk olacak bir ana lâzım!»

Deyip daha karısının toprağı kurumadan, tellipullu birini «Ana!» diye getirip başlarına dikmiş ama, hoyrat kadın bir güne birgün ana olup da öksüzlerin yüzünü güldürmemiş. Üstelik, saman altından su yürüterek, babalarının da gözünden düşürmüş.

Günlerden bir gün, ikisinin iki kulağından tutup:

— «A tuz ekmek hainleri!» demiş. «Sizin için on parmağımı çıra edip yakacak değilim ya! Dağa bayıra gidip çalı çırpı toplayın biraz...»

Üvey annelerine bir dil uzatmak ağızlarına mı düşmüş; babalarından yiyecekleri dayağı bir Allah bilir. Ne yapsınlar? Gidip kime dert yansınlar? Tutmuşlar yolu...

Dağ, bayır dolaşmış, çalı, çırpı toplamış, yığmışlar bir yana. Derken, gür dede, gürgür dede gürlemeğe başlamasın mı? Arkasından sicim gibi bir yağmur inmiş üstlerine... Bir ağaç kovuğu bulup sığınmışlar ama, bulutlar sağıldıkça sağılmış; topladıkları çalıyı sel alıp gitmiş, yığdıkları çırpıyı yel alıp gitmiş; yoruldukları yanlarına kalmış. Neden sonra, yağmurlar dinmiş, dinmiş ama, karanlıklar da ormana inmiş; gayrı bir yol bulup dönmek kolay mı?

Oğlancık boynunu büküp de :

— «Bacı, gördün mü bir başımıza gelenleri: Ne arayan var bizi, ne soran. Şimdi bu Allahın dağında ne yapacağız?» Deyince, bacısı içini çekmiş:

— «Ne yapalım kardeş; kaderimiz bu bizim, başımıza ne gelirse çekeceğiz. Anamız sağ olsaydı, on parmağını kandil edip yakar, gelir buralara bakardı. Yavrularım kurda kuşa yem olmasın diye. Hele bu gece bir sabah olsun; gün doğmadan neler doğar...» demiş

Eee, hangi gece sabah olmaz ki... O gece de sabah olmuş; bacı, kardeş başbaşa vermiş, durmuş ve düşünmüşler. Sonra :

— «O eve dönüp de, gene o kızgın saça oturmaktan, ya da bir ağaca bağlanmaktansa, bu dağlarda kalalım. İlde kötüler çok ya, iyiler de yok değil; elbet Allah, helâl süt emmiş birini çıkarır uğrumuza.» Demişler. Artık, ayakları ne yana çekerse, o yana gitmişler; elleri hangi dala uzanırsa, o daldan yemişler. Geceleri de ağaç kovuğu mu olur, mağara oyuğu mu, neresini bulurlarsa, başlarını oraya sokar; sabahları da, kuş cıvıltılarıyle uyanırlarmış.

Bir gün, gene yokuşlarda ter dökerek, inişlerde tırnak sökerek dönüp dolaşırken, önlerine öyle bir dağ dikilmiş, öyle bir dağ dikilmiş ki, ne dolanı dolanı çıkılır, ne yamala yamala. Ha işte bu dağın böğründe bir yol, bir iz ararken bir de ne görsünler?... Gözleri ışıl ışıl bir kurt! Bir çalı dibine uzanmış, inildeyip duruyor... Meğer, kurdun ayağına öyle bir çakır diken saplanmış ki, nasıl deyim, kara saplı bıçak gibi, tâ vurup kemiğine dayanmış. De sen ol da, başını öte yana çevir bakalım. Kızcağız, bir kardeşinin yüzüne bakmış; bir Kurdun gözüne bakmış; sonra, dişini tırnağına takarak bir tutuşta çekip çıkarmış tikeni!„

Ha işte bu dağın başında bir yol, bir iz ararken bir de ne görsünler?.. Gözleri ışıl ışıl bir kurt! Bir çalı dibine uzanmış, inildeyip duruyor...

Kurt, ne yapacağını şaşırmış; bir doğrulmuş, tomruk kadar olmuş; bir yumulmuş, yumruk kadar kalmış ve başlamış kızın eline, eteğine yüz sürmeğe.

Sonra, kendi dilince:

— «İnsan çocuk,» demiş. «Elin kolun dert görmesin. Beni öyle bir dikenden kurtardın, öyle bir dikenden kurtardın ki, tâ iliğime kadar işlemişti. Şu canımı size borçluyum. Ne yapsam, hakkınızı ödeyemem ama, gene de ne dilerseniz başım üstüne!»

Kızcağız ne desin:

— «Kurt kardeş» demiş. «Bu dağlara düşenlerin ne dileği olur? Çıkarabilirsen bizi bu dağların düzüne çıkar.»

Bu söz üstüne kurt kardeş önlerine düşmüş. Kurt gitmiş, onlar gitmiş; kurt gitmiş, onlar gitmiş... Derken onları öyle bir yere çıkarmış

ki, cennet misali! Yaratan, neler yaratıyormuş meğer.

Kurt, gözden kaybolmuş. Öksüz kardeşler de o yaylayı kendilerine yurt bilmiş, yaprak yaprak giyinip, çiçek çiçek bezenmişler. Şerbet gibi sular içip, her ağaçtan yemişler.

Aradan kaç zaman geçti, biliyor muyum, bilmiyorum. Günlerden bir gün padişahın biri, adamlarını alıp ava çıkmış. Bir de nerde var nerde yok bir kurt peyda olmuş önlerinde. Ok yağmuruna tutmuşlar ama, hiç birisi değmemiş, korkup da başını bile eğmemiş. Doğrusu, gariplerine gitmiş bu; düşmüşler ardına...

İki kardeş de o gün, ağacın başında yemiş topluyorlarmış. Bir ses duymuşlar uzaktan. Bir de sesin geldiği yana bakmışlar ki, yâd avcılar, bir kurdu önlerine katmış; tozduman içinde geliyor!...

Kurt yaklaşınca o ağaca başını kaldırıp ulum ulum ulumağa başlamış. Meğer bu, dikenini çıkarıp, yarasını bağladıkları kurt değilmiymiş! Aman, zaman demeğe kalmamış, gözden kaybolmuş.

Neye derler ki, bir iyilik yap da, denize at, diye. Bu kurt, kurt iken unutmamış iyiliği; yâd avcıları çeke çeke getirmiş ki, dağ başlarında kalan bu yavrucakları görsün, alıp insan içine götürsünler, diye... Gereçkten de padişah ağaçtakileri görmüş, gözlerine inanamamış:

— «A kuzucuklar,» demiş. «Sizi buralara yel mi attı, sel mi attı? Kurdun, kuşun arasında ne işiniz var?» diye sormuş. İki kardeş de, iki göz iki pınar, başlarına gelenleri bir bir sayıp dökmüşler...

Meğer, bu padişahın oğlu kızı yokmuş. Bağrına basmış bunları ve alıp götürmüş sarayına. Kuş sütüyle besleyip, kuştüyü yataklarda yatırmış, el üstünde tutup, güler yüzle büyütmüş. Bu yavrucuklar da yeniden doğmuşa dönüp, güldükçe güller açılmış yanaklarında, söyledikçe bübüller şakımış dudaklarında. Padişah babaları da gördükçe gözü gönlü açılmış; duydukça ömrü günü artmış. Mercan saray ermiş muradına, biz çıkalım kerevetine. Gökten üç elma daha düştü, kimin ne muradı varsa, onun başına...

Oyun Eğlence

KULE BEKÇİSİ OYUNU

Bu oyun, oyuncular topu sık sık birbirlerine atarlar ve kule bekçisine karşı işbirliği yaparlarsa çok eğlenceli olur.

10-40 sayıda oyuncu el ele tutuşarak düzgün bir halka meydana getirirler. Sonra ellerini bırakırlar. Oyun sırasında bu halka hiç bozulmıyacaktır. Oyuncuların arasında en az 60 sm açıklık kalması gerekir.

Oyuncuların meydana getirdiği dairenin merkezine kule dikilir. Bu kule 60 sm uzunlukta üç sopa ile yapılır. Şekilde görüldüğü gibi üst kısmına doğru bir lâstikle bağlanır. Kolayca devrilmemesi için ayakları açılarak sağlamca ortaya konur.

Oyunculardan biri kule bekçisi seçilir. Halka olan oyuncular kuleyi devirmek için top atarlar. Kule bekçisi ise bu topu tutarak yahut topla kule arasında durarak kulenin devrilmesine engel olmaya çalışır. Dıştaki oyuncular topu sık sık birbirlerine atıp kuleye vuracağı yönü değiştirirler ve bu şekilde kule bekçisini şaşırtırlar. Kuleyi devirebilen oyuncu kule bekçisi olur. Eski kule bekçisi ise onun yerine geçer. Kule bekçisinin kendisi yanlışlıkla kuleyi devirecek olursa hemen yerine bir başkası seçilir.

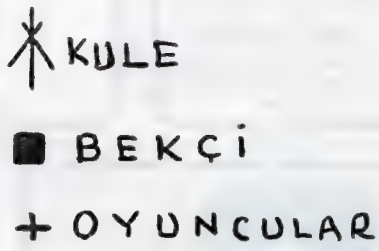

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) İstanbul'da bir çarşı. 2) Halka biçiminde marcan adası. Otomobilin kısa söylenişi .3) Kenarları yatık ve geniş karavana. Sonuna «be» eklenirse bir renk olur. 4) Tersi bir sıfat takısı. Bir binek hayvanı. Sporcular arasında alkış için kullanılan ve üç kez tekrarlanan bir ünlem. 5) Altın, gümüş ve sedef gibi süs maddelerini ağaç üzerine işleyen kimse. Şöhret. 6) Gümüş'ün simgesi. Albaydan yüksek deniz subaylarının genel adı. 7) Laka ile sıvanıp cilâlanmış. 8) Her yanı suyla çevrili kara parçası. Od. 9) Geçmiş. Türkiye'de yapılan malların üzerine yazılması gereken rumuz. Şart edatı. Aritmetik ,cebir, geometri gibi sayı ve ölçü temellerine dayanarak niceliklerin özelliklerini inceleyen bilimlerin ortak adı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Tüp ve maske takıp deniz dibinde dolaşan kimselere verilen ad. 2) Tersi, yuvarlak ve yassı peksimet. Bir binanın en üstü. 3) Konmaktan emir. İlçe. 4) Atı dört nala sürme. Sokak köpeği. 5) Pamuk, keten veya ipekten, seyrek dokunmuş bir çeşit ince kumaş. 6) Çekme. Bir takı. Ortasına «a» gelirse eksiksiz olur. 7) Herkesi tedirgin edecek şekilde söylemek. 8) Yumuşak. Başına «s» gelirse vakiti gösteren âlet olur. 9) Güney Amerika'nın en güneyinde bulunan bir ülke. 10) Büyük hikâye. Sevimli, uzun kulaklı bir hayvan.

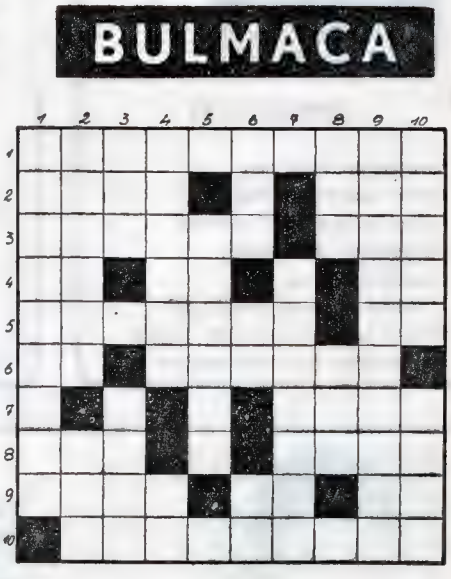

GEÇEN SAYIMIZDAKİ BULMACANIN HALLEDİLMİŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) DEREBEYİ. 2) AZERİTÜRKÜ. 3) VAN. BİRA. 4) EN. VELED. 5) BEREKET. 6) İ. BER. SUR. 7) YASİN. LİRA. 8) ELİM. ZAK. 9) ANLAMA NA 10) AT İKİLİ

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) DAVETİYE. 2) EZAN. BALAT. 3) REN. BESİN. 4) ER. VERİMLİ. 5) BİBER. AK. 6) ETİLER. EMİ. 7) YÜREK. AL. 8) İRADESİZ. 9) TURAN. 10) RÜYA. RAKAM.

OKUYUCU KÖŞESİ

DİKKAT! DİKKAT!

«BÜYÜK ŞİİR YARIŞMASI»NIN SONUÇLARINI GELECEK SAYIMIZDA AÇIKLIYORUZ!...

SENİ DÜŞÜNÜYORUM TÜRKİYEM

Uzaklarda, çok uzaklardayım şimdi,
Seni düşünüyorum Türkiyem!
Tarlalarını, denizlerini, göklerini,
Pırıl pırıl güneşini düşünüyorum...

Seni düşünüyorum mevsim mevsim...
Yazın başka, kışın başka,
İlkbaharda, sonbaharda başka güzelsin!...
Sana bağlıyım büyük bir aşkla...

NİHAL SÜER
(18 Sok. No: 33/3, Bahçelievler ANKARA)

DENİZ

Henüz doğuyor
Ufuktan güneş;
Deniz dalgalanıyor
Yavaş yavaş...

Şu dalgalar ne çok!
Hırslı hırslı koşuyor!
Kıyıda ne var ne yok
Alıp uzaklara taşıyor.

Güneş battı,
Deniz sustu.

BETÜL TOPALOĞLU
(Atatürk İlkokulu son sınıf öğrencisi OSMANİYE ADANA)

ERDAL KİMYACI
(Şeker İlkokulu son sınıf öğrencisi - MALATYA)

YAZ VE ÇOCUKLAR

Bakın çocuklar, yaz geldi!
Her taraf yeşillendi...
Dağ, deniz, ırmak, ova
Doldu hep çocuklarla.
Oynayalım, eğlenelim arkadaşlar,
Bu mevsim er geç bitecek;
Başlayınca sonbahar,
Okullar açılacak.

TÜLİN MERTCAN
(Leylek Pınar Mah. Subay Loj. 12/3 - AĞRI)

ANNECİĞİM

Anneciğim beni sen
Öksüz bıraktın küçükken.
İnan bu acı yetti canıma,
Anneciğim dön bana!
Öyle özledim ki seni,
Unutmadın beni, değil mi?
Sensiz çok sevimsiz bu hayat.
Anneciğim, kabrinde rahat yat...

DENİZ

Severim ben denizi,
Ne güzeldir mavi rengi!
Yüzdüm serin suyunda,
Güneşledim kumunda...
Mehtap olunca gece,
Elmas gibi rengiyle,
Pırıl pırıl pırıldar...
Severim onu canım kadar!

FATMA KUTLUSOY
(Kurtuluş Mah. Park Sok. No: 4 SOMA)

İSMAİL ŞEN
İstiklâl Cad. 1. Çıkmaz sok. No: 4, Zeytinli Köyü - EDREMİT

SAHRA

Uçsuz bucaksız Sahra-...
Issız, ağaçsız, susuz...
Talihsiz Sahra!
Kervanlar geçer ara sıra,
Çekerler azabını senin, Sahra!
Gündüz kumun sıcaktır, basılmaz,
Gece havan soğuktur, yatılmaz...
Kervanlar geçer ara sıra,
Çekerler azabını senin sahra!

UÇAK

Göklerde uçarsın,
Çelik kanatlarınla,
Tâ Edirne'den Kars'a,
Gece gündüz, karda kışta,
Kanat açarsın.

FAİK TELCİLER
(Gazi Mustafa Kemal İlkokulu 4/B Öğrencisi - UŞAK)

Bilmece Bildirmece

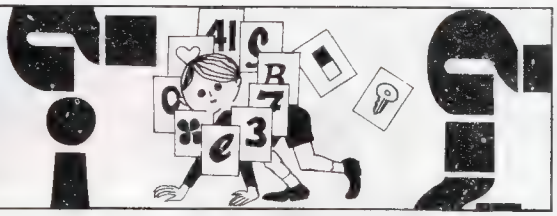

(Devamı var)

YAKINDA : DOĞAN KARDEŞ «BU HAFTA DOĞAN

Doğan Kardeş

Sayı : 103 | 14 Ekim 1968 Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ATEŞTOP CİNLER ÜLKESİ

(Devamı son sayfada)

KARDEŞLER»İNE DOĞUM GÜNÜ HEDİYESİ VERİYOR!..

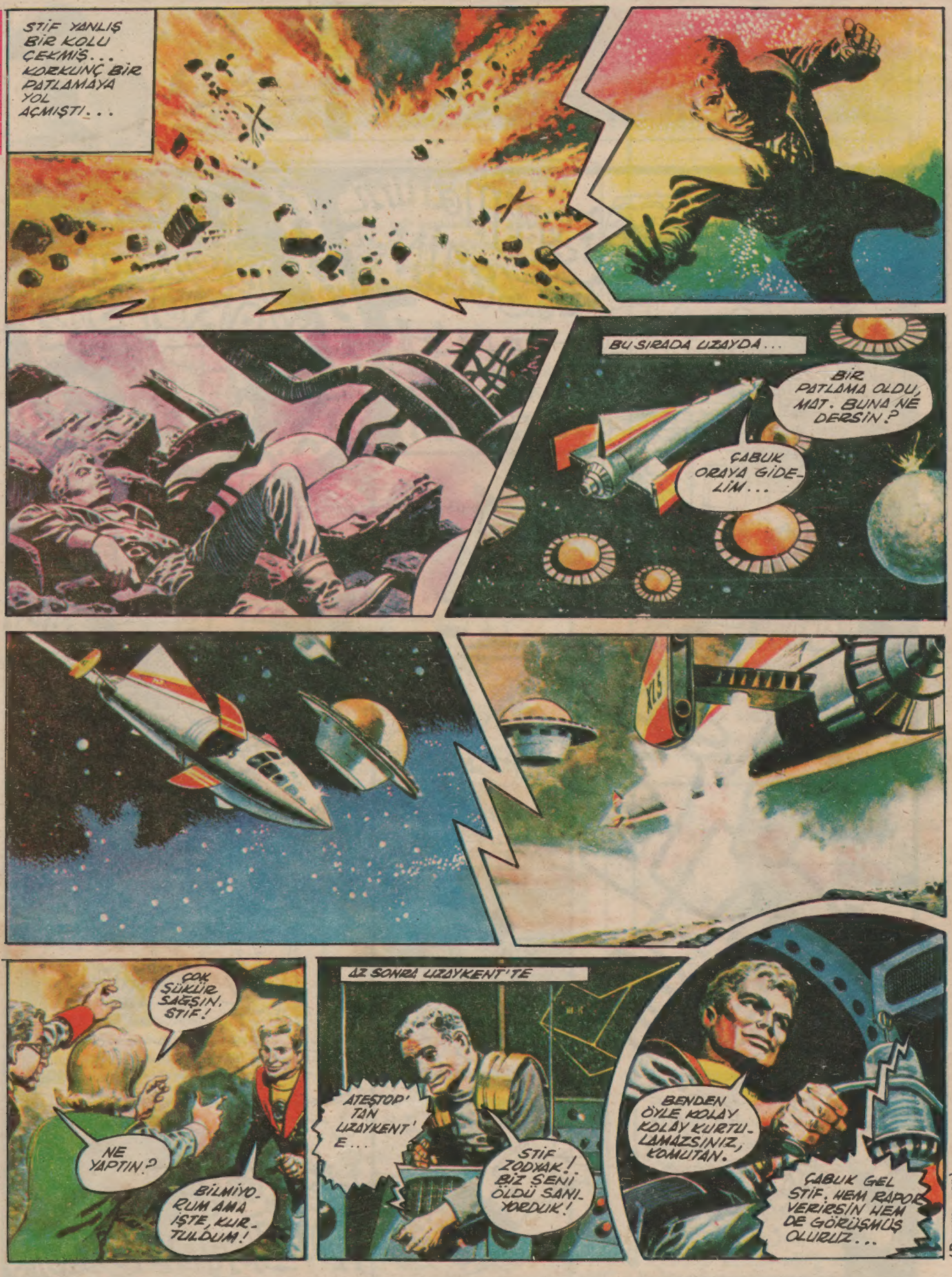

(Devamı var)

YAKINDA : DOĞAN KARDEŞ «BU HAFTA DOĞAN

Doğan Kardeş

Sayı : 103 | 14 Ekim 1968 Pazartesi | Fiatı : 50 Kuruş

ATEŞTOP CİNLER ÜLKESİ

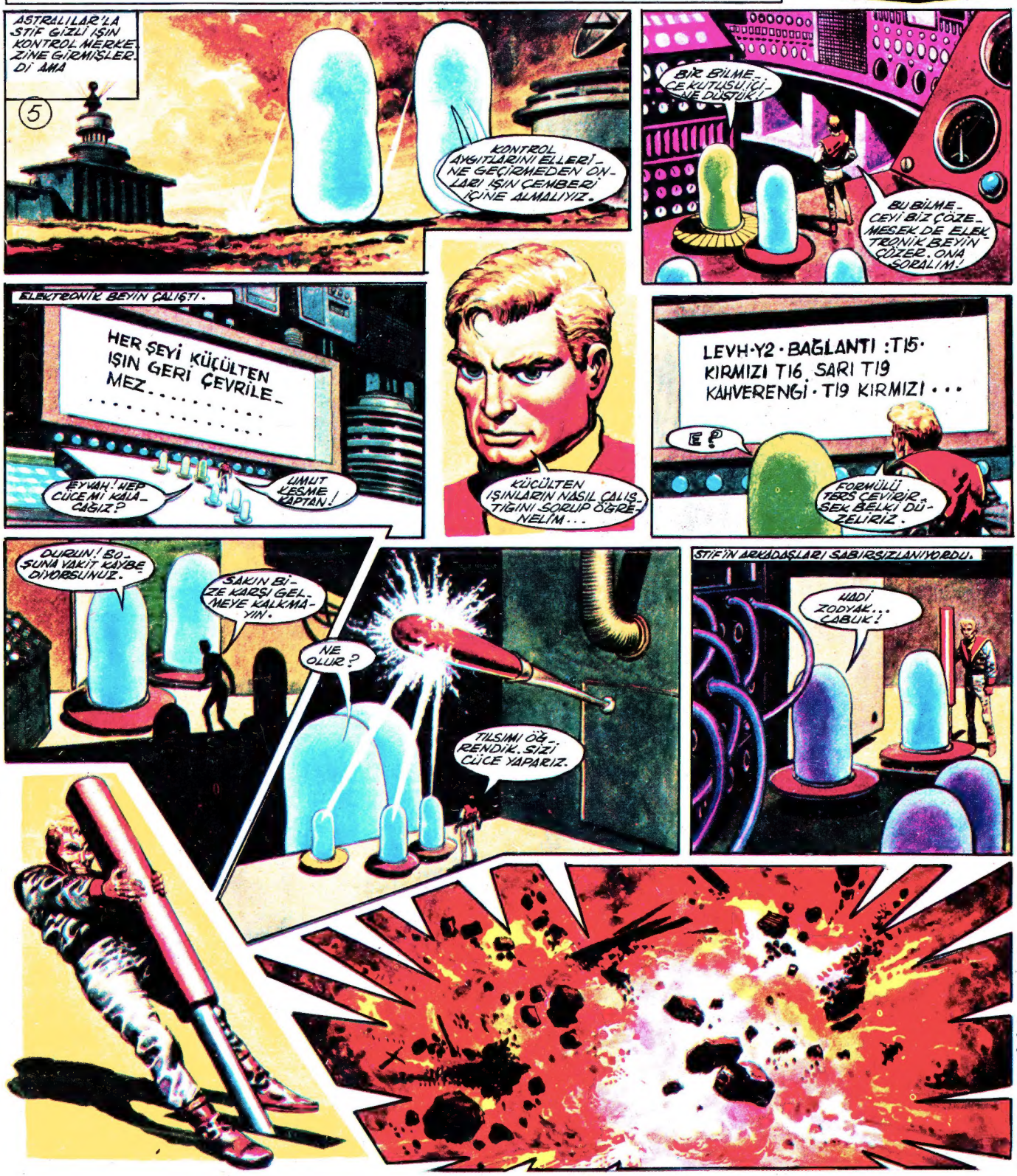

(Devamı son sayfada)

KARDEŞLER»İNE DOĞUM GÜNÜ HEDİYESİ VERİYOR!..

(Devamı var)

YAKINDA : DOĞAN KARDEŞ «BU HAFTA DOĞAN